

rede —, og naar der i dette Aar gjøres en Fordring til os om 2 Millioner, saa kan jeg ikke nægte, at det stiller sig for mig, som om vi iaar skulle betale den Million, som vi ikke fik betalt ifjor. Saaledes omtrent stiller det sig for mig, og dette er forekommet mig at være noget haardt, thi Virkningerne af den saakaldte gode Høst ville formodentlig forringes noget derved, at der ogsaa paa andre Steder har været en god Høst, og de Penge, der skulle indvindes ved den gode Høst, ville forholdsvis ikke blive saa mange, som man havde ventet.

Finantsministeren: Det er kun ganske faa Bemærkninger, til hvilke jeg i dette Dieblif finder Anledning til at komme tilbage, og jeg skulde heelt have ladet det være, dersom ikke det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valokreds (Frederiksen) havde taget Ordet paa en Maade, som jeg ikke kan tie til. Det har behaget det ærede Medlem at anstille en Sammenligning mellem mig og den engelske Finantsminister; men det forekommer mig, at det er med megen Uret, at det ærede Medlem anstillede denne Sammenligning, idet han maa have glemt Forfjellen mellem de Forhold, hvorunder den danske Finantsminister skal virke, og de Forhold, hvorunder den engelske Finantsminister virker. Jeg skal da navnlig sige, at der er den meget væsentlige Forfjell, deels maaffee, at Folk i det engelske Underhuus vide noget bedre Besked med, hvad de tale om, end det stundom er Tilfældet paa andre Steder, og deels, at den engelske Finantsminister har en Indkomstskattelov, efter hvilken han kan fordele Skatten; men skaf mig Skatten, skaf mig et paalideligt Grundlag, hvorpaa jeg kan foretage Forandringer, da skal jeg være med (M. Hage: Maa jeg bede om Ordet); men saalænge man viser mig tilbage enten ved at raisonnere sig bort fra Skatten eller ved at hæfte Betingelser til den, som Regjeringen ikke kan tage imod, saalænge er Muligheden af storartede Reforme i andre Skattesystemer lukket. Det ærede Medlem syntes væsentlig at smide alle Skattesystemer saa at sige i een Gryde, for saa derudaf at tage alle sine forventede Fordele; men jeg maa sige, at dette er No-

get, han ikke faaer mig med til. Saalænge jeg ikke veed, hvad man vil give mig istedet, saalænge er det min Pligt at holde paa det, vi have, og modsætte mig Enhver, der synes at gjøre sig til Opgave at gjøre Befolkningen misfornøiet med de Skatter, den nu har. Jeg veed ikke hvem det ærede Medlem nærmest skulde sammenlignes med i det engelske Underhuus, men jeg holder mig fuldstændig overbeviist om, at den Mand, som vil forventer at have nogen væsentlig Indflydelse paa Reforme, vil optræde noget anderledes, end det ærede Medlem gjør. Jeg siger ikke dette uden, at jeg har en Grund dertil, og denne Grund søger jeg væsentlig deri, at de Paastande, det ærede Medlem kom med, deels ikke vare rigtige, og deels vare henvendte til mig, til hvem de ikke vare rigtig adresserede. Jeg har aldrig før sagt, at Finantsstillingen var slet, og heller ikke har jeg sagt det iaar, men jeg skal hertil knytte nogle Bemærkninger, fordi jeg af flere af de ærede Valeres Foredrag har sluttet, at man maaffee igjennem mine Uttringer har seet Tilstanden slettere, end den er. Man har spurgt, om der da virkelig er nogen Fare paaferde? Nei, mine Herre, ikke den mindste, naar De blot ville finde Dem i at betale Skat i rette Tid; men naar man det ene Aar efter det andet unddrager sig for at betale, maa det nødvendigvis føre til Ruin. Jeg har hverken sagt, at der var nogen Nød paaferde eller nogen stor Fare forhaanden, ligesaa lidt som at Tilstanden var slet; det er den ikke endnu, men den kan vel blive det, dersom man vedbliver paa samme Maade som hidtil. Jeg drifter mig endog til at paastaae, at naar man vil anlægge en forstandig Beregning og rigtig Vurdering af Sernhanernes Værdi — jeg mener dermed f. Ex. at tage dem til en Forrentningsværdi af 2 pCt, altsaa for det Halve af, hvad de koste — vil man kunne sige, at Landet endnu næsten ikke er gaaet tilbage i finantsiel Henseende, at det er muligt gjennem officielle Actstykker at bevise, at hele den Tilbagegang, hvorom der kan være Spørgsmaal, ikke andrager fuldt 2 Millioner. Naar man seer hen til alle de extraordinaire Forhold, hvorunder vi have levet, troer jeg at turde sige,